

20161218030805

崇德

仙佛慈訓

TIÊN PHẬT TỪ HUẤN

濟公活佛 慈訓

TÊ CÔ NG HOẠT PHẬT TỪ HUẤN

西元二〇一六年歲次丙申十一月初六日、二十日
Mùng 6 tháng 11, nhằm ngày 20 tháng 11, Tuất thứ Bính Thân,
Năm 2016

發一崇德 台北道場 中壢區 蓄德壇

Súc Đức Đàn, khu Trung Lịch, Đạo Trường Đài Bắc,

Phát Nhất Sùng Đức

社會界越語兩天率性進修班

Lớp Suất Tính Tiên Tu Hai Ngày Việt Ngữ Giới Xã Hội

中華民國一〇五年歲次丙申十一月二十日

Ngày 20 Tháng 11, Tuế thứ Bính Thân, Năm 2016

中壢蓄德佛堂恭請仙佛慈悲指示訓

Phật đường Súc Đức Trung Lịch cung thỉnh Tiên Phật
từ bi chỉ thị huấn

一念修行 抱道宗旨奠根基

Nhất niệm tu hành

giữ đạo tông chỉ định căn cơ

一念懺悔 知過必改無自欺

Nhất niệm xám hối

biết sai tất sửa không dối mình

一念渡人 斷疑生信苦難離

Nhất niệm độ người

đoạn nghi sinh tín dời khổ nạn

一念成全 豁然開朗現菩提

Nhất niệm thành toàn

khoát nhiên sáng tỏ hiện bồ đề

吾乃 Ta là

活佛師尊 奉

Hoạt Phật Sư Tôn phụng

申諭 至佛地 隱身早參

Mẫu dụ đến phật địa ân thân sớm tham giá
皇 甲 畢 復問愛徒否安怡
Hoàng mẫu xong lại hỏi ái đồ có được bình an
心澄神淨明根柢
Tâm trong thân tịnh dĩ gốc rễ
靜待為師訓言批
Yên lặng đợi thầy phê lời huấn
哈哈 Ha ha
一本初衷顯明靈 心中有佛表至誠
Nhất bản ban sở hiển minh linh
tâm trung hữu phật biểu chí thành
覺醒生命之可貴 逢道聞理奔前程
Giác tỉnh sinh mệnh chi khả quý
phùng đạo vấn lý chạy về trước
天垂金線有緣渡 引回徒童悟本宗
Thiên thù kim tuyến hữu duyên độ
dẫn hồi đồ đồng ngộ bản tông
超凡入聖覺真性 一以貫之今明清
Siêu phàm nhập thánh giác chân tính
 quán lấy nhất tới nay đã dĩ
代天宣化責任重 盡忠職守勿放鬆
Thay thiên tuyên hóa trọng trách lớn
tận trung giữ chức không buông lỏng

一本萬殊大千濟 各素其位了愿弘

Nhất bản vạn thù đại thiên tế

các tổ kỳ vị liễu hồng nguyện

(nhất bản từ lão mẫu phân tán thành tam thiên đại thiên
thế giới ,chúng ta phải cứu giúp ,yên với địa vị mà

Vui liễu nguyện lớn)

報恩培德行聖道 付出耕耘勤用功

Báo ơn bồi đức hành thánh đạo

Dùng công phu ra sức vun trồng

一心一意敬天地 心中善愿天助成

Nhất tâm nhất ý kính thiên địa

trong tâm thiện nguyện thiên trợ thành

皆有大志大愿顯 真功實善顯光明

Các hữu đại trí đại nguyện hiện

chân công thực thiện hiện quang minh

報答親恩勿迷昧 道在日常能篤行

Báo đáp thân ơn chớ mê muội

Đạo ở thường ngày năng đốc hành

突破心中之困境 精進不懈更上層

Đột phá khốn cảnh trong tâm

Tinh tiến không lười nâng tầng mới

好嗎 Được không

一線希望佛音揚 引渡才郎歸故鄉
Một đường hy vọng hiển dương lời phật
Dẫn độ tài lang(người tài) quy cố hương
棟樑之才佛堂聚 願徒自尊自明詳
Cây cột trụ tụ nơi phật đường
Nguyện đồ tự tôn tự minh tường
任重道遠勿輕放 有志一同駕慈航
Nhận trọng đạo viễn chớ nhẹ buông
Có trí nhất đồng giá từ hàng
有心有愿力量廣 四海群生脫汪洋
Có tâm có nguyện sức lượng giông
Tứ hải quần sinh thoát uông dương (nước lớn)
以真相感誠相對 切惻之情德芬芳
Lấy chân tướng tình cảm chân thành đi đối xử
Khuyên bảo lẫn nhau đức tỏa ngát hương
志在必得愿莫忘 皆是為師好徒郎
Chí tại tất đắc nguyện chớ quên
Đều là đồ nhi ngoan của thầy
好嗎 Được không
翻譯前來句句講 為師勉言好宣揚
Phiên dịch trước sau câu câu nói
Lời thầy khuyên bảo hảo tuyên dương

本是橋樑歡喜承擔 天降任 真明懂
Người trụ cột vui mừng gánh vác
Thiên giáng nhiệm hiệu chân minh
闡發天意宗旨明講 句句勸言不離根本
Xiển phát thiên ý giảng dĩ tông chỉ
Câu câu khuyên bảo không dòi căn bản
給人信心給人鼓勵與打氣
Đem niềm tin khích lệ con người
với niềm hăng hái
心中明燈發光發亮
Ngọn tâm đăng phát quang tỏa sáng
互助勉
Gắng sức tương trợ
每個人心燈光亮相輝映
Ngọn tâm đăng phát ra ánh
sáng huy hoàng của mỗi người
實意而為 一顆真心對上天
Thực ý mà làm một tấm chân tâm
với thượng thiên
身荷職責不敢忘
Thân gánh chức trách không dám quên

全力以赴使命達成

Dốc hết sức lực sứ mệnh đạt thành

為人本份有原則

Là người bản phận có nguyên tắc

成全他人即是成全自己

Thành toàn người khác cũng là
thành toàn chính mình

育兒童蒙能養正

Dục nhi đồng mong năng dưỡng chính

不偏倚 守中道

Không thiên lệch giữ trong đạo

行道自然於生活中

Trong đời sống tự nhiên mà hành đạo

誠中形外 代表道場

Nội tâm chân thành hiện trên thân

là tấm gương đại biểu cho đạo trường

一位白陽真修士

Một vị bạch dương chân tu sĩ

天職擔當 沾佛光 九玄七祖盡沾恩

Đảm nhiệm thiên chức chiêm Phật quang

Cửu huyền thất tổ tận chiêm ân

天恩浩大永言孝思

Thiên ơn hạo đại vĩnh ngôn hiếu tỷ
(ơn trời giộng lớn mãi nói về đạo hiếu)

積極前往報天恩

Tích cực tiến trước báo thiên ân

盡心力 一刻不得閒

Tận tâm lực một khắc không dám nhàn dỗi

用歡喜心 法喜愿 精進向前

Lấy tâm hoan hỷ và pháp hỷ nguyện ,tinh
tiến hướng trước

愛心耐心來培養 觸類旁通悟根本

Ái tâm nại tâm đến bồi dưỡng,

xúc loại bàng thông ngộ căn bản

(khi dùng tình thương ,lòng nhân nại để tiếp xúc
với sự vật sự việc quán thông sẽ ngộ được căn bản)

一傳十 十傳百 百化萬千

Một truyền mười ,mười truyền trăm ,trăm
hóa nghìn vạn

千千萬萬芸芸眾生

nghìn nghìn vạn vạn vân vân chúng sinh

接引向道登堂入室

Tiếp dẫn hướng đạo đăng đường nhập thất

不分你我無分別 富貴貧賤無對待

Không phân tôi bạn không phân biệt

Phúc quý bản tiện vô đôi đũa

人人心中佛心善性 如此天真又活潑

Người người trong tâm phật tâm thiện tính

Hoạt bát thiên chân đến như vậy

希望徒兒保持一顆清靜心

Hy vọng đồ nhi giữ được một tâm thanh
tĩnh

真誠意 慎始敬終 品言行合一

Ý chân thành ,cẩn thận từ lúc ban đầu kính
trọng cho đến lúc cuối

Lời nói và hành hợp nhất

表裡如一 內外一致

trong ngoài như một nội ngoại nhất trí

(biểu lộ ở bên ngoài và bên trong như một

Nội tâm cùng với ngoài tâm đồng nhất)

學修講辦行 腳踏實地 永不放棄

Học tu giảng bàn hành bước chân thực tiến

Vĩnh viễn không vứt bỏ

有沒有這種信心與志願？

Có niềm tin và trí nguyện như vậy không ?

有沒有？（有）

Có hay không ?(có)

真的嗎？(真的)

Thật không ?(thật ạ)

信心堅定嗎？(有)

Niềm tin kiên định không ?(có ạ)

再回答一次！(有)。

Hãy Trả lời thêm một lần nữa ! (có ạ)

徒有信心有動力 才能突破萬難困境

Đồ có niềm tin và động lực

mới bứt phá vạn nan khốn cảnh

為師牽著徒的手 徒兒安心

Thầy nắm tay đồ , đồ nhi yên lòng

放心向前走 這條光明路靠自己。

Yên tâm bước về trước, con đường quang
minh này dựa vào chính mình

一步一腳印 老老實實與天相應

Một bước một dấu chân

thực thực thà thà tương ứng với thiên

徒兒們！記得為師的話

Đồ nhi các con ! ghi nhớ lời thầy

好不好？ 徒兒保重！

Có được không ? đồ nhi con hãy bảo trọng!

身體更健康 智慧更明朗

Cơ thể khỏe mạnh trí tuệ càng được sáng tỏ

家和萬事興 處處呈吉祥

Gia đình hòa thuận vạn sự hưng thịnh nơi

Nơi hiện cát tường

徒兒們咱後會有期

Đồ nhi các con sau này có kỳ vọng

孝悌忠信禮

哈哈止

Ha ha đừng bút

崇德學院

立志
德道

崇敦
禮品

傳承

IKTCD S

濟公活佛行誼：

浙江省天台縣，有一位宰官姓李名茂春，為人純正不貪名利，後辭官隱居。他的原配王夫人，樂善好施，結婚三十年尚無子嗣。一天晚上，王夫人夢見一位紫腳金色的人拿一朵五彩色的蓮花送給她，她毫不躊躇地把它吞下肚，從此就身懷六甲，於宋光宗元年十二月初八日，生下一名面如滿月，眉目清秀的男嬰，這就是我們的活佛老師。

活佛老師自幼熟讀四書五經、諸子百家，不僅精通文理，而且吟詩作賦樣樣精通。有位道清長老欲度化活佛老師，活佛老師說：「我尚有三件大事未了，所以難以接納長老的美意，一是古今沒有一個頑鈍的高僧，所以我還很幼稚且書又讀不多，那敢妄想的忝了上乘的精微。二是天下沒有一個不孝的佛菩薩，何況我的父母在堂，上無兄，下無弟可奉養父母，怎敢棄父母不顧，而去出家。三是出家傳燈必要有高僧摩頂，現在叢林佛堂雖多，卻少有摩頂的大善知識，所以我不敢冒然出家。」道清長老認為前一、二項，活佛老師已具足，至於第三項，長老可以擔得，於是活佛老師就問：「老師父此身，住在世間有幾年了？」道清長老回答：「老僧住世，已有六十二年之餘了」活佛老師問：「此身既然住世六十二年餘，那麼身內的這一點靈光是住在什麼地方？」這話一問，竟問倒了道清長老。

到了十八歲，王夫人染病，不到幾天竟與世長辭，父親繼之也撒手西歸，人命的無常，使老師感悟時光的易逝，生死大事不容忽視，於是到杭州西湖靈隱寺拜遠瞻堂長老出家學習打坐，活佛老師一夜之間跌了好幾回，他想著：「我出家的目的是指望能明心見性，而對佛法有所體驗了解，但是，如今卻像死人似的只坐在聾聽瞎視中，這和那些土木泥膏像有什麼差別呢？因此要去拜辭方丈準備回家。在方丈室的遠瞻堂長老已知老師的情況，當活佛老師到了方丈室，遠瞻堂長老叫活佛老師走近些，就往面門打一巴掌，並且大喝說：「自己來處還不悟，倒向老僧尋去路，這一掌，打你這個沒記性。」這麼一打竟把老師給打開悟了，老

師遂記得自己的前世因緣，於是在他的心坎裡，已經灑然脫去下根性，而添上了「上根智」。

活佛老師為了抹藏本相，和光同塵，他的一舉一動，都是帶著幾分癡癡醉醉的姿態，有時帶著一班孩子在冷泉寺玩遊戲，有時和一大群猿猴翻觔斗，有時自個兒遊山玩水，高唱山歌，有時大街小巷與人結緣，鞋子破、帽子破，身上袈裟也破，但是秉著一份濟世救人的慈悲心腸，那裡不平那裡就有活佛的蹤影。有一個人為了找尋自己的女兒，遍尋不著，內心十分痛苦失望，準備上吊自殺，濟佛百般勸化，又用佛力幫助此人找到女兒，父女團聚，重溫天倫。有一回，濟佛路經一個村莊，適巧有人結婚娶親，全村正在慶祝，但是濟佛知道村旁的那座山即將傾倒，於是活佛老師搶了新娘，背了就跑，全村的人也追著濟佛跑，一直追到村莊外，此時，山倒了將村莊壓平了，若活佛老師不適時逗著大家追他，則全村的村民性命不保，村民見此，真是驚心動魄，也了解活佛的用心。

有一朝官叫沈五官，與活佛老師相識，一次他請活佛老師喝酒，欲試一下活佛老師的定力，找了一個姑娘陪活佛老師，活佛老師酒醉心頭定，不動如山，活佛老師獨自睡在炕上，那位姑娘自己也睡去了，轉天清早，沈五官聽那姑娘提起，深深地佩服說：「道高龍虎伏，德重鬼神欽，真不愧為一個出家人。」活佛老師遊化人間的事跡很多，十分精彩。五十幾年的遊戲神通，自山明水秀的西湖以及江南太湖流域一帶，都傳頌著濟佛的神跡，數十年來勸化人心，除魔降妖，挽天地正氣於不倒，立人間綱常於不墜，宋朝的濟公活佛，家喻戶曉，傳為千古美談。

濟佛為了在人間繼續救苦救難，不戀先天果位，倒駕慈航，在人間降世七十二回，廣渡有情、隨緣渡化，所以我們很多前賢在過去世當中曾為老師的親朋、眷屬及弟子，因此在這次普渡三曹中，我們又拜在活佛門下，這一世與老師的緣分，就更加殊勝了。我們沾恩躬逢此白陽時期，應該自我體察此殊勝因緣，積極投入修辦行列，已立立人已達達人，以報天恩師德於萬一，才不虛度此生。

CHUYỆN KỂ VỀ THẦY TẾ CÔNG HOẠT PHẬT

Tại huyện Thiên Đài, tỉnh Triết Giang, có một vị quan tể họ Lý tên là Mậu Xuân, ông là người chính trực không tham danh lợi, về sau từ quan ở ẩn. Vợ ông là Vương phu nhân, thích bố thí giúp đỡ người khác, hai người đã kết hôn được 30 năm nhưng vẫn chưa có con nối dõi. Một đêm nọ, Vương phu nhân nằm mộng thấy một người có bàn chân màu kim tím tay cầm đoá hoa sen năm màu tặng cho bà. Vương phu nhân đã nuốt đoá hoa sen đó vào bụng mà không hề do dự, từ đó bà đã mang thai lục giáp. Vào mùng 8 tháng 12 năm thứ nhất đời vua Tống Quang Tông, đã hạ sinh một bé trai có khuôn mặt tròn trịa, khôi ngô tuấn tú. Bé trai đó chính là thầy Tế Công Hoạt Phật của chúng ta.

Từ nhỏ thầy Tế Công đã đọc thuộc tứ thư ngũ kinh và trư tử bách gia. Thầy không những tinh thông văn lý, mà còn giỏi việc ngâm thơ viết phú. Có vị Đạo Thanh trưởng lão muốn độ hoá thầy Tế Công, thầy đã nói rằng: “ta còn ba việc lớn chưa làm xong, cho nên khó lòng có thể tiếp nhận ý tốt của trưởng lão, thứ nhất là, xưa nay không hề có vị cao tăng nào ngu si dân dộn cả, còn ta thì hãy còn ấu trĩ, cũng không đọc nhiều sách, đâu dám vọng tưởng đưa mình lên đẳng cấp thượng thừa. Hai là, thiên hạ không thể có một vị Phật bồ tát bất hiếu, huống hồ cha mẹ ta còn sống, trên dưới đều không có anh em có thể phụng dưỡng cha mẹ, thì làm sao ta dám bỏ mặc cha mẹ không lo để đi xuất gia? Thứ ba, việc xuất gia truyền đăng thì cần phải có cao tăng tuyệt đỉnh, hiện nay đền chùa tuy nhiều, song lại rất hiếm tri thức đại thiện tuyệt đỉnh, cho nên trước khi suy nghĩ kỹ ta đâu thể tùy tiện xuất gia.” Đạo Thanh trưởng lão cho rằng hai điều đầu tiên, thầy Tế Công đã hội tụ đủ, riêng điều thứ ba, trưởng lão có thể gánh vác được, thế là thầy Tế Công liền hỏi: “Xin hỏi trưởng lão đến nay đã sống trên thế gian này bao nhiêu năm rồi?” Thanh

Đạo trưởng lão trả lời: “Lão tăng tại thế đã hơn 62 năm rồi”. Thầy Tế Công lại hỏi: “Nếu như đã sống trên thế gian này hơn 62 năm, vậy thì xin hỏi điểm linh quan trong cơ thể trưởng lão nằm ở đâu?” câu hỏi này đã khiến Đạo Thanh trưởng lão không thể trả lời được.

Đến năm thầy 18 tuổi, Vương phu nhân bị bệnh, được vài hôm bà qua đời. Phụ thân cũng đã về cõi Tây thiên không lâu sau đó. Sự vô thường của đời người, khiến cho thầy hiểu ra sự quý báu của thời gian, không được phép xem nhẹ chuyện sinh tử. Thế là thầy đến Linh Ẩn Tự tại Tây Hồ, Hàng Châu bái Viên Hạch trưởng lão xuất gia học ngôi thiền. Trong một đêm thầy đã bị ngã rất nhiều lần, thầy nghĩ: “Mục đích xuất gia của ta là mong được minh tâm kiến tánh, đề ngộ được Phật pháp, vậy mà hiện giờ lại chỉ biết ngồi đây cảm điếc mù loà như một cái xác chết, vậy thì có khác gì là cỏ cây đất đá đâu?” Do đó, thầy đến từ giả phương trưởng chuẩn bị trở về nhà. Viên Hạch trưởng lão trong phòng phương trưởng đã biết được những ý nghĩ của thầy, khi thầy bước vào phòng phương trưởng, Viên Hạch trưởng lão bảo thầy đến gần hơn và tát thẳng vào mặt thầy một cái tát, đồng thời quát lớn:

“Nơi đến còn chưa ngộ, há có thể biết nơi về, cái tát này, ta đánh vì cái tánh hay quên.” Chính cái tát này đã khiến thầy khai ngộ, thầy đã nhớ ra được nhân duyên những kiếp trước của mình. Thế là trong tâm khảm của thầy, thầy đã có thể nhẹ nhàng vứt bỏ những tánh khí thông tục tầm thường, và tìm thấy nguồn trí tuệ thượng căn.

Để che giấu thân phận, hoà nhập chúng sinh, nhất cử nhất động của thầy Tế Công đều phần nào mang dáng vẻ của một gã điên khùng say rượu. Có lúc thầy chơi đùa với bọn trẻ con tại Lãnh Tuyên Tự, có lúc thầy lộn nhào với một lũ khỉ, có lúc thầy lại đi ngạo du sơn thủy một mình, cất cao giọng hát, có lúc thầy đi khắp các con đường ngõ hẻm để kết duyên với mọi người. Với đôi giày rách, chiếc mũ rách và chiếc áo cà-sa cũng rách trên người, song, bằng tấm lòng từ bi độ thế

cứu người, nơi đâu có bất bình là nơi đó có dấu chân của thầy Tế Công. Có một người vì muốn tìm lại đứa con gái mất tích của mình, nhưng tìm khắp nơi mà vẫn không thấy, trong lòng hết sức đau khổ và thất vọng, nên đã tìm cách định treo cổ tự vẫn. Thầy đã tìm đủ mọi cách để can ngăn khuyên bảo, và cuối cùng thầy dùng phật pháp giúp ông ấy tìm được con mình, cha con đoàn tụ, vui vầy bên nhau. Có một lần, thầy Tế Công đi ngang một ngôi làng, vừa lúc có người làm lễ kết hôn. Tất cả dân làng đều đang chúc mừng cho đám cưới, nhưng thầy biết rằng ngọn núi cạnh làng sắp bị sạt lở, thế là thầy đã cướp tân nương, cõng trên lưng chạy ra khỏi làng, người dân trong làng đều chạy đuổi theo thầy, đuổi mãi cho đến khi ra khỏi ngôi làng. Khi đó, quả thật ngọn núi đổ xuống lấp bằng cả ngôi làng. Nếu thầy Tế Công không gây sự đùa cợt khiến mọi người đuổi theo, thì tánh mệnh của tất cả dân làng đã không còn. Dân làng thấy vậy, thật sự cảm thấy kinh hãi bất ngờ, từ đó cũng đã hiểu được dụng tâm của thầy.

Có một vị quan trong triều gọi là Thẩm Ngũ Quan, quen biết với thầy Tế Công. Một hôm, ông ta mời thầy Tế Công đến uống rượu, để thử xem định lực của thầy tu luyện đến đâu. Ông ta đã đưa một cô gái đến ngồi uống rượu cùng thầy. Thầy Tế Công rượu say nhưng lòng không lay, thầy ngồi bất động như tượng và ngủ một mình trên giường lò, cô gái đó cũng phải đi ngủ một mình ở một nơi khác. Sáng hôm sau, Thẩm Ngũ Quan nghe cô gái đó kể lại, tỏ ra hết sức khâm phục và nói: “Đạo cao long hổ phục, đức trọng quỷ thần khâm, thật không hổ danh là một người xuất gia.” Các câu chuyện về thầy Tế Công đi khắp nhân gian độ hoá chúng sinh thật nhiều không kể xiết và hết sức hấp dẫn ly kỳ. Sự du hí thần thông trong hơn 50 năm, từ vùng Tây Hồ non xanh nước biếc cho đến lưu vực Giang Nam Thái Hồ, khắp nơi đều truyền tụng về những câu chuyện thần kỳ của thầy Tế Công. Trong suốt khoảng thời gian ấy, thầy đã khuyên hoá

nhân tâm, trừ ma hàng yêu, gìn giữ chánh khí cho đất trời, xây dựng cương thường trong nhân gian. Trên khắp thế gian, mọi người mọi nhà đều biết đến và truyền tụng nhau về Thầy Tế Công Hoạt Phật đời nhà Tống với những câu chuyện được lưu hương nghìn đời.

Để có thể tiếp tục cứu khổ cứu nạn tại nhân gian, Thầy Tế Công đã không luyến tiếc quả vị nơi Cực lạc, 72 lần thầy giáng thế xuống nhân gian, đèo lái pháp thuyền từ bi, kết thiện duyên ở khắp nơi, tùy duyên độ hoá chúng sinh. Do đó, rất nhiều các vị tiên hiền chúng ta trong những kiếp trước đã từng là người thân, bằng hữu hay đệ tử của thầy. Cho nên, trong lần phổ độ tam tào này, chúng ta lại quỳ dưới cửa Phật của thầy, và chắc chắn duyên phận của chúng ta với thầy trong kiếp này sẽ càng đặc biệt hơn nhiều. Chúng ta may mắn được hưởng hồng ân sinh dưới thời bạch dương, phải biết nhận thức mỗi nhân duyên thù thắng này, tích cực gia nhập hàng ngũ những người tu Đạo, hành Đạo. Tự bản thân chúng ta phải biết nắm bắt và chia sẻ những gì mình đạt được cho người khác, để phần nào có thể báo đáp được sự to lớn của thiên ân sư đức, có vậy mới không uổng sống kiếp này.

IKTCD S

法會側記 Pháp hội tác ký

剛進入冬季，第一道寒流過境後，又恢復溫和的氣候。身處異鄉的佛子，在辛勤工作之餘，除了思鄉之苦，精神的寄託，更是掌握人生方向的重要影響，也因為道場秉持師尊、師母渡化眾生之使命，敞開胸懷，擁抱有緣的佛子，進入神聖的佛堂，參加這神人共辦的率性進修班，接受佛光普照與法雨滋潤，不僅可充實精神資糧，又可洗滌塵封已久的心靈。

雖然已過了兩週，異鄉的有緣佛子，仍是法喜充滿地參加第二天的課程，在點傳師、講師及翻譯的傳題薰陶，各個展現愉悅的笑容，為了鼓勵初入佛門的弟子，活佛師尊借著木筆沙盤，透露出師對徒的無限關懷。「一念修行，抱道宗旨奠根基，一念懺悔，知過必改無自欺；一念渡人，斷疑生信苦難離，一念成全，豁然開朗現菩提。」修行、懺悔、渡人、成全，實為白陽修士的功課，當覺悟生命的可貴，在於能得道闡揚道之尊貴，方不愧為三才之一，素位而行發善愿，真功實善報天恩，引渡有緣佛子，培育棟樑之才，回越南故鄉駕慈航，渡化四海群生離苦海。老師為使班員有臨場感，一面批訓，一面有翻譯講師，傳達仙佛慈語，雖是橋樑亦要歡喜承擔，闡發天意不離根本，打開心燈發光發亮，照亮自己也照亮別人，成全他人即是成全自己，行道於日常生活中，白陽真修士擔天職沾佛光，更讓九玄七祖沾光。老師更慈悲指示：「用歡喜心、法喜愿，精進向前，愛心、耐心來培養。」

師尊勉勵徒兒；闡揚大道，一傳十、十傳百、百化萬千，富貴貧賤無對待，保持一顆清靜心，言行合一、內外一致，學修講辦行，腳踏實地永不放棄，有信心、有動力，才能突破萬難，老師會牽著徒的手，安心、放心向前走，光明的路靠自己。老師更祝福大家，身體健康、智慧更明朗、家和萬事興，處處更吉祥，大家好好修辦，後會有期返仙鄉。

ĐẠO CHI TÔ N CHỈ

Kính thiên địa Lễ thần minh Ái quốc
trung sự Đôn phẩm sùng lễ Hiếu phụ mẫu
Trọng sư tôn Tín bằng hữu Hoà hương lân
Cải ác hướng thiện Giảng minh ngũ luân
bát đức Xiển phát ngũ giáo thánh nhân chỉ
áo chỉ Khắc tuân tứ duy cương thường chỉ
cổ lễ Tẩy tâm địch lọc Tá giả tu chân
Khôi phục bản tánh chi tự nhiên Khởi phát
lương tri lương năng chỉ chí thiện Kỷ lập
lập nhân Kỷ đạt đạt nhân Văn thế giới vi
thanh bình Hoá nhân tâm vi lương thiện
Kỷ thế giới vi đại đồng

IKTUDS

敬天地。禮神明。愛國忠事。敦品崇禮。
孝父母。重師尊。信朋友。和鄉鄰。改惡
向善。講明五倫八德。闡發五教聖人之奧
旨。恪遵四維綱常之古禮。洗心滌慮。借
假修真。恢復本性之自然。啟發良知良能
之至善。己立立人。己達達人。挽世界為
清平。化人心為良善。冀世界為大同。

IKTCDS